
PINTÉR LAJOS

A lángoló bicikli

Egy misszionárius érkezik az indiánok földjére. Nem akar tolakodó lenni, ezért udvariasan megkeresi az indián törzsfőnököt, és sétára hívja. Közös nyelvük nincsen, így első napon tanítgatni kezdi a misszionárius a törzsfőnököt. A talpuk alatt zöldellő mezőre mutat, s azt mondja: fű. Az indián megismétli: fű. Második nap tovább sétálnak, a misszionárius a köröttük hatalmasodó fákra mutat, s azt mondja: fa. Az indián megismétli: fű, fa. Harmadnap ismét találkoznak, sétálgatnak. A misszionárius az égre kavargó tábortüzek füstjére mutat, s azt mondja: füst. Az indián megismétli: fű, fa, füst. A negyedik napon is békésen sétálgatnak, amikor a közeli völgyben váratlan látvány tárul szemük elé. A gyönyörű indián lány, Rózsaszín Felhő lábát az égnek rúgva kalimpál, s fölötte félreérthetetlen helyzetben a szomszéd falu misszionáriusa. Az indián ijedten, kérdően tekint új barátjára, kérdezné, de nincsen rá szava. Szempillája pillantása kérdezi: mit csinálnak. Bicikliznek! – feleli hirtelen ötlettel a misszionárius. Az indián törzsfőnök erre előrántja oldaláról a tomahawkját, és egyetlen határozott mozdulattal a szomszéd falu misszionáriusának homlokába hajítja. A tomahawk, mint egy gyilkos fésű, úgy választja ketté a szomszéd falu misszionáriusának frizuráját. Erre pedig a mi misszionáriusunknak nincsen szava. Szemöldöke íve rándulásával kérdezi: mit csináltál, s mondd, miért? – Én biciklim. – Feleli az indián.

Olasz Tamás fotója